

Nr 58.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående medgivande för linjeingenjören vid telegrafverket H. Celion att övergå på den från och med år 1919 gällande avlönings- och pensionsstat för telegrafverket; given Stockholms slott den 6 februari 1920.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att linjeingenjören vid telegrafverket Hjalmar Celion må från och med ingången av månaden näst efter den, under vilken Kungl. Maj:ts beslut i ärendet kommer telegrafstyrelsen tillhanda, övergå på den från och med år 1919 gällande avlönings- och pensionsstat för telegrafverket.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

F. Holmquist.

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 6 februari
1920.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
THORSSON,
HOLMQUIST,
OLSSON.

Chefen för civildepartementet, statsrådet Holmquist anförde:

I skrivelse den 14 oktober 1919 har telegrafstyrelsen gjort framställning angående tillstånd för linjeingenjören vid telegrafverket Hjalmar Celion att övergå på den avlönings- och pensionsstat för tjänstemän vid telegrafverket, som trädde i kraft med 1919 års ingång.

*Telegraf-
styrelsen.*

Telegrafstyrelsen anför följande:

»Den 11 maj 1885 erhöll Celion, som är född den 20 augusti 1854, anställning vid dåvarande Stockholms allmänna telefonaktiebolag, numera aktiebolaget Stockholmstelefon, och tjänstgjorde där oavbrutet till den 1 november 1897, då han i egenskap av biträdande ingenjör övergick i telegrafverkets tjänst. Den 29 november 1902 utnämndes Celion att från och med den 1 januari 1903 vara ordinarie linjeingenjör vid telegrafverket. Celion, som fortfarande kvarstår å 1902 års avlöningsstat, åtnjuter för närvarande 3,000 kronor i lön och 1,000 kronor i tjänstgöringspenningar. Hans pension utgår vid sammanlagda 95 levnads- och tjänstår

med den oavkortade lönen. Celion äger således att på denna stat kvarstå till den 1 oktober 1923, då han erhåller full pension, 3,000 kronor.

1902 års avlöningsstat upphörde med utgången av år 1907. Å den från och med år 1908 gällande staten uppbar linjeingenjör lägst 3,000, högst 5,500 kronor i avlöning, samt ägde rätt till full pension med 3,000 kronor vid uppnådda 60 levnads- och 35 tjänstår. Celion, som för erhållande av den högre avlöningen helt naturligt önskat övergå å den nya staten, ansåg sig likväl icke kunna göra detta med hänsyn till den försämring i pensionshänseende, som en övergång för honom skulle medföra. Därest nämligen Celion övergått på denna stat, skulle han blivit skyldig att avgå ur tjänst vid fyllda 60 levnadsår — eller således den 20 augusti 1914 — samt, enär han då endast haft att räkna 17 tjänstår, erhållit avkortad pension av allenast 1,457 kronor. Då han icke ansåg sig kunna underkasta sig dessa pensionsvillkor, förklarade han sig i skrivelse till telegrafstyrelsen den 11 december 1907 vilja kvarstå på då gällande avlöningsstat.

Bestämmelserna i fråga om erhållande av pension hava emellertid sedan dess undergått en viktig förändring. I § 7 mom. 9 av nu gällande avlöningsreglemente har nämligen genom kungl. kungörelse den 14 september 1914 införts ett stadgande, enligt vilket tjänstår för erhållande av pension får beräknas jämväl för tid, under vilken tjänst innehavaren innehaft anställning vid enskilt telefonnät, som av telegrafverket övertagits. Sedan telegrafverket från och med den 1 juli 1918 övertagit aktiebolaget Stockholmstelefonanslagningar m. m., har således Celion genom nyssnämnda stadgande medgivits en rättighet, som han icke kunde åberopa vid en eventuell övergång till 1907 års stat, nämligen att i och för erhållande av pension jämväl beräkna den tid han tjänstgjort hos Stockholms allmänna telefonaktiebolag. Vid nu angivna förhållande anser telegrafstyrelsen, att det skulle vara obilligt, om Celion, vars pension å gamla staten under nuvarande förhållanden måste anses alldeles otillräcklig, icke nu skulle få möjlighet att begagna sig av sagda rättighet i och för uppnående av en pension, som står något mera i överersstämmelse med nu rådande priset förhållanden. Den omständigheten, att Celion redan cirka 20 år före telegrafverkets övertagande av nämnda telefonaktiebolag övergått i telegrafverkets tjänst, bör icke sätta honom i sämre ställning än de av hans forna kamrater inom berörda telefonaktiebolag, vilka först den 1 juli 1918 övergått i telegrafverkets tjänst.

Å nu gällande avlöningsstat utgår avlöningen till linjeingenjör med lägst 5,500, högst 7,000 kronor, och pensionen utgör efter 65 levnads- och 35 tjänstår 4,250 kronor. Celion, som redan den 20 augusti 1919 uppnått 65 års ålder, skulle vid övergång å nu gällande stat omedelbart bliva skyldig avgå ur tjänst och därvid, med beräkning av en tjänstgöringstid av 12 år 5 månader hos Stockholms allmänna telefonaktiebolag och omkring 22 år vid telegrafverket, erhålla nära nog full pension.»

På grund av det anförda har telegrafstyrelsen hemställt, att Kungl. Maj:tt måtte förklara hinder icke möta för Celion att från och med ingången av månaden näst efter den, under vilken Kungl. Maj:ts beslut i ärendet kommer telegrafstyrelsen tillhanda, övergå på den från och med år 1919 för tjänstemän vid telegrafverket gällande avlönings- och pensionsstat.

Stats-
kontoret.

Till följd av remiss har statskontoret den 29 november 1919 avgivit utlåtande i ärendet och därvid anfört följande:

»Det synes statskontoret, att starka billighetsskäl tala för det av telegrafstyrelsen ifrågasatta medgivandet. Mot ett bifall till framställningen kan visserligen erinras, att linjeingenjören Celion under tiden efter år 1907 fått vidkännas lägre pensionsavgifter än han skulle haft att erlagga, om han ingått på den från och med år 1908 gällande avlöningsstaten. Å andra sidan är att märka, att Celion under samma tid åtnjutit betydligt lägre avlöning än han skulle fått uppbära enligt sagda stat. Det synes fördenskull statskontoret intet vara att erinra mot, att av riksdagen äskas medgivande för Celion att övergå på den nu gällande staten för telegrafverket.»

Departement-
schefen.

Enligt den vid 1902 års riksdag fastställda, från och med år 1903 gällande avlöningsstaten för telegrafverket utgjorde linjeingenjörers avlöning lägst 3,200 och högst 4,000 kronor. Jämlikt det den 11 oktober 1907 utfärdade avlöningsreglementet för tjänstemän vid telegrafverket (Sv. förf.-samling nr 134) utgjorde åter från och med år 1908 avlöningen för samma tjänst lägst 3,000 och högst 5,500 kronor, och genom sedermera vidtagna ändringar i sistnämnda reglemente har avlöningen ytterligare höjts, så att den för närvarande enligt kungl. kungörelsen den 28 juni 1918 (Sv. förf.-samling nr 490), från och med år 1919 utgör lägst 5,500 och högst 7,000 kronor. Linjeingenjören Celion har emellertid icke kommit i åtnjutande av de löneförbättringar, som sålunda ägt rum från och med år 1908, utan har nödgats kvarstå på 1902 års avlöningsstat. Anledningen härtill har varit, att han vid den nya lönestatens ikraftträdande icke ägde rätt tillgodoräkna sig sin föregående tjänstgöring vid dåvarande Stockholms allmänna telefonaktiebolag, numera aktiebolaget Stockholms-telefon, och därför skulle, därest han övergått på ny stat, hava måst avgå från sin tjänst redan år 1914 med en pension av allenast 1,457 kronor. Sedermera har emellertid genom en kungörelse den 14 september 1914 (Sv. förf.-samling nr 191) tjänstinnehavare medgivits rätt att för erhållande av pension beräkna tjänstår jämväl för tid, under vilken han innehaft anställning vid enskilt telefonnät, som av telegrafverket övertagits. Då aktiebolaget Stockholmstelefon anläggningar från och med den 1 juli 1918 övergått till telegrafverket, måste det, såsom telegrafstyrelsen framhåller, anses obilligt, om Celion skulle med avseende å rätt till pension sättas i sämre ställning än de av hans forna kamrater inom berörda telefonaktiebolag, vilka först den 1 juli 1918 övergått i telegrafverkets tjänst. Därest Celion, såsom jag vill förorda, medges rätt att övergå på nu gällande avlöningsstat, skulle han bliva skyldig att omedelbart avgå ur tjänst, men därvid, med beräkning av förut omförmälda

tjänstgöring vid Stockholms allmänna telefonaktiebolag, erhålla nära nog full pension, som enligt samma stat uppgår till 4,250 kronor för år.

På grund av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att linjeingenjören vid telegrafverket Hjalmar Celion må från och med ingången av månaden näst efter den, under vilken Kungl. Maj:ts beslut i ärendet kommer telegrafstyrelsen tillhanda, övergå på den från och med år 1919 gällande avlönings- och pensionsstat för telegrafverket.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Conr. Falkenberg.
